

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: رضا نافعی
۱۸ جنوری ۲۰۲۲

روسیه قدرتمند امروز اهل بازی های قدیمی نیست!

غرب هنوز نقطه عطف را تشخیص نداده و یا نمی خواهد آن را بپذیرد، زیرا بر این باور است که می تواند مانند زمانی که اتحاد جماهیر شوروی به دلیل ویرانی های ناشی از جنگ جهانی دوم و عقب ماندگی تکنولوژیک ناشی از آن تضعیف شد، یا زمانی که روسیه پس از سقوط اتحاد جماهیر شوروی ضعیف شد، به همان روش ها ادامه دهد. از اظهارات سیاستمداران برجسته غربی و رهبران افکار عمومی چنین بر می آید که آنها همچنان بر این باورند که با به کار بستن روش های قدیمی دیپلماسی و کش دادن بی پایان مذاکرات می توان برای سردواندن یا حتی فریب دادن روس ها استفاده کرد.

فرانکفورت آلمگامینه سایتونگ بدرستی این نگرش غرب را در مقاله خود «پفک پوتین» در ۱۳ جنوری ۲۰۲۲ خلاصه کرد: غرب در گذشته با ترساندن روس ها و همزمان با آن نشان دادن تمایل برای مشارکت در مذاکره به نتایج خوبی رسید. اما در واقع این به این معنا بود که: «ما وانمود می کنیم که منظورمان جدی است، اما پشت سر شما واقعیاتی ایجاد می کنیم که توازن قدرت را تغییر می دهد». و حالا کسانی تصور می کنند که می توانند به این بازی ادامه دهند. با وجود انحلال پیمان وارسا، ناتو بیش از پیش به مرزهای غربی روسیه نزدیک شد. با وجود پایان رسمی جنگ سرد در سال ۱۹۹۷، تنها دو سال بعد پولند، هنگری و جمهوری چک به عنوان اعضای جدید ناتو پذیرفته شدند. اندک زمانی پس از آن کشورهای بالتیک نیز عضو ناتو شدند و در نظر بود با پذیرفتن اوکراین و گرجستان، حلقه طناب دور روسیه را تنگ تر شود.

با جمع آوری نیروها در مرزهای غربی در معرض تهدید خود در قلمرو خود فرماندهی کنید، پس فریادهای بسیار زیاد است. سپس جمعیت در غرب وحشت زده می شود – با این ادعا که پوتین می خواهد به اوکراین حمله کند. قبل از

شروع سال، روزنامه ها و رسانه ها مملو از این کنایه های ساختگی بودند. حال اگر روسیه نیروی نظامی خود را، در خاک خود، در مرزهایی که مورد تهدید قرار گرفته است متمرکز سازد آنوقت فریاد و اوایلا به آسمان می شود. آنوقت با این دعا که پوتین می خواهد اوکراین را بگیرد، مردم ساکن آن مناطق را به وحشت می اندازند. قبل از پایان سال (میلادی) روزنامه ها و رسانه ها مملو از این کنایه های ساختگی بودند. گرچه پوتین بارها چنین طرح هایی را رد کرده بود، اما از دیدگاه غرب، جنگ جهانی سوم قریب الوقوع به نظر می رسید. امروز همان رسانه ها گزارش می دهند که انتظار تهاجم نمی رود.

آنها با یک دیگر مذاکره می کنند و این باید مردم را آرام کند. علاوه بر این، نمایندگان عالی رتبه در بروکسل و واشنگتن اعلام کردند که کسی به خاطر اوکراین با روسیه نخواهد جنگید. ماجراجویی های نظامی در افغانستان و جهان اسلام، ضعف غرب را آشکار کرده است. نیروی که حتی نمی تواند یک ارتش موتورسیکلت سوار را در افغانستان شکست دهد، چگونه می تواند با حریفی مانند ارتش روسیه رو در رو شود؟ به نظر می رسد مقامات بروکسل و واشنگتن در حال درک این موضوع هستند که ستاره نظامی آنها در حال افول است. اما نمی خواهند واقعاً اعتراف کنند و هنوز هم اسیر رویای فریبنده قدرت قدیمی هستند که می توانند با توسل به تهدیدهای اقتصادی روسیه را تحت تاثیر قرار دهند. اما این دیگر روسیه را منصرف نمی کند.

آنها مراقب بوده اند و خود را آماده کرده اند. روس ها به کشمکش های دیپلماتیک دیگر اعتنائی ندارند. آنها پس از آن همه وعده های بی سرانجام و قول های شکسته شده، خواستار نتایج روشن و قابل اعتماد هستند. روس ها دیگر به این بازی ادامه نمی دهند. شما جدی هستید. دو سال پیش، شورای ناتو- روسیه به دلیل نتایج غیرقطعی برکنار شد. اگر طرف مذاکره جدی نباشد بر سر چه چیزی باید مذاکره کنید؟ اگر طرف مقابل به آنها پایبند نباشد، چه فایده ای دارد؟ اگر از پیشنهادات فقط برای طرح مطالبات بیشتر سوء استفاده شود چه فایده ای دارد؟ حالا روس ها بازی جدیدی می کنند با قواعدی جدید. به این صورت که این بار خلاف روال معمول دیپلماتیک، مطالباتی مطرح گشت و همزمان در اختیار افکار عمومی جهان نیز قرار گرفت. دیگر خبری از زمزمه در اتاق های پشتی نیست.

جهان باید بداند روسیه چه می خواهد و در ازای آن چه تضمین های امنیتی ارائه می کند. این اولین قدمی بود که غرب حساب آن را نکرده بود. به همان نسبت هیجان در میان عقیده سازان و سیاستمداران غربی زیاد بود. اما این فقط اولین قدم بود. مورد بعدی حذف اروپایی های ناتو و اتحادیه اروپا از مذاکرات بود. روسیه در حال مذاکره با امریکا است. وقتی تصمیم گیرنده «حسن» است دیگر کسی با «حسنک» صحبت نمی کند، زیرا روسیه می داند: ناتو آنچه را که امریکایی ها می خواهند انجام می دهد، و اتحادیه اروپا هم به نشان موافقت سر تکان می دهد، یا این که باید در پی یافتن یک محافظ هسته ای دیگری باشد. حالا این اروپایی ها به جاز و ولز افتاده اند، غر می زنند که حالا که صحبت بر سر امنیت آنهاست فقط اجازه دارند سر میزچه ها، کنار میز مذاکره (بزرگتر ها) بنشینند. اما آنها همچنین قادر به توافق بر سر سیاستی نیستند که منافع امنیتی روسیه را جدی بگیرد و در نتیجه مسؤولیت نمایندگی منافع خود را - مستقل از ایالات متحده - به عهده بگیرد. پیشنهاد مکرون به عنوان یک انحراف از توافق ناتو رد شد.

استولتبرگ، دبیرکل ناتو ترجیح داد به بازی قدیمی مطالبه پیش پرداخت از روسیه پایبند بماند. گام تعیین کننده در بازی جدید اما پس از تماس تلفونی پوتین و بایدن در ابتدای سال مشخص شد. این یک بازی دوستانه و مطمئناً برای امریکایی ها خوشایند نبود. زیرا پوتین به وضوح برای او روشن کرد که در آغاز سال ۲۰۲۲ نیروی بحری روسیه به سلاح های مافوق صوت جدیدی مجهز می شود که مدت کوتاهی قبل با موفقیت در ابحار آزمایش شده بود. او برای بایدن روشن کرده است که زمان رسیدن این راکت های بحری جدید به امریکا به اندازه راکت هایی است که امریکا قصد

استقرار آنها را در اوکراین دارد. مدت زمان پرواز برای کسانی که دستور می دهند نیز پنج دقیقه است. منظور پوتین از آن، ایالات متحده بود و بدیهی است که این چشم انداز بر بایدن تأثیر گذاشته است.

زیرا مذاکرات بین امریکائی‌ها و روس‌ها در ژنیو «می‌تواند درباره محدود کردن استقرار راکت امریکائی در اروپا باشد که می‌تواند تهدیدی برای روسیه باشد.» به نظر می‌رسد که استقرار راکت‌ها در اوکراین برای امریکائی‌ها بیش از حد حساس می‌شود، زمانی که قلمرو خودشان به شکلی مشابه تهدید می‌شود و نه فقط اروپا مانند گذشته. اما به نظر می‌رسد روس‌ها دیگر خود را محدود به دور نگه داشتن ناتو و امریکائی‌ها از مرزهای خود نمی‌کنند. این ستراتیژی تدافعی که روسیه و سابقاً اتحاد جماهیر شوروی از آن حمایت می‌کردند، گسترش یافته و شامل یک مؤلفه تهاجمی، یعنی تهدید علیه ایالات متحده در آستانه خود می‌شود. اگر شوروی در ۶۰ سال پیش مجبور بود تهدید بالقوه خود را از کوبا به نفع صلح جهانی پس بگیرد، امروز «کوبای» روسی جایی است که کشتی‌های روسی بتوانند به سواحل امریکا نزدیک شوند.

ظاهراً تماس تلفونی پوتین با بایدن چشمان او را به این وضعیت تغییر یافته جهان باز کرد. مکان راحت امریکا از بین رفته است، هزاران مایل از ICBM های روسیه فاصله دارد. زمان های مختلف هشدار برای ایالات متحده امریکا، برای روسیه و برای پایتخت های اروپائی به پایان رسیده است. برای واشنگتن، آنها اکنون به اندازه کشتی‌های روسی پنج دقیقه با راکت‌های مستقر در اروپا برای اصابت به مسکو فاصله دارند و راکت های روسی اکنون به همان اندازه به واشنگتن دی سی نزدیک شده اند. مانند نزدیکی راکت های امریکائی در اروپا به روسیه. این وضعیت تغییر یافته جهان است و به نظر می‌رسد واشنگتن ابتداء باید به آن عادت کند. این وضعیت تغییر یافته تنها در تغییرات ناشی از فناوری برتر تسلیحات روسیه منعکس نمی‌شود. این نیز در این واقعیت بیان می‌شود که روسیه به طور تزلزل ناپذیری مایل به استفاده از این مزیت است.

دیگر هیچ تاکتیکی برای به تأخیر انداختن نتایج وجود ندارد. دیگر مذاکره ای وجود ندارد که جدی تلقی نشود. روسیه به صراحت اعلام کرده است که پس از مذاکرات با امریکا و ناتو به دنبال نتایجی برای امنیت خود است. در غیر این صورت تصمیم گیری می‌شود که آیا اصلاً مذاکرات بعدی انجام خواهد شد یا نخواهد شد. و اعلامیه دیگری از سوی پوتین وجود دارد که فراتر از امتناع از مذاکره های بیشتر است و نباید به آن با سهل انگاری برخورد کرد: همه چیز دیگر «به پیشنهادهایی بستگی دارد که کارشناسان نظامی ما به من خواهند داد.» (روزنامه فرانکفورتر الگماینه در ۲۷ دسمبر ۲۰۲۱ نوشت: «پوتین غرب را تهدید می‌کند) در حال حاضر فقط می‌توان به طور دقیق معنای آن را حدس زد، اما به نظر می‌رسد که این موضعگیری متکی بر تأمل، اعتماد به نفس و همچنین قاطعیت است. اگر پیشنهادهای روسیه را جدی نگیرند، احتمالاً امریکا و ناتو بزودی متوجه خواهند شد که منظور چیست.

اما حتی قبل از پایان دور مذاکرات در هفته دوم جنوری، روس‌ها در ۱۴ جنوری ۲۰۲۲ اعلام کردند که حق استقرار نیروهای روسی در ونزوئلا و کوبا را برای خود محفوظ می‌دارند و روشن ساختند که موضوع برای آنها چقدر جدی است. زمانی که روس‌ها تهدید کردند در صورت استقرار ناتو در اوکراین، راکت‌های جدیدی مستقر خواهند کرد، احتمالاً ایالات متحده انتظار چنین چیزی را نداشت. این تهدید ممکن است اصلاً به مرزهای اوکراین اشاره نداشته باشد، بلکه به مرزهای ایالات متحده در قاره خودش اشاره داشته باشد. باید دید که آیا امریکائی‌ها اکنون مایل به مذاکره درباره استقرار نیرو هستند یا خیر، همانطور که ناگهان حاضر شدند در مورد استقرار راکت در اوکراین صحبت کنند که متوجه شدند که بحث بر سر پیراهن خودشان است. رفتار روسیه برای غرب غیرقابل پیش بینی تر شده است. رفتار

روس‌ها متفاوت از آنچه‌ی است که غرب به پیروی از قواعد قدیمی بازی به آن عادت داشت. این یک بازی جدید است و روسیه دارای امتیازات برتر است.
راشا تودی